

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

zo 6. júla 2017 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Daž z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – článok 199 ods. 1 písm. c) – Neexistencia identifikácie na účely DPH – Prenesenie daňovej povinnosti – Hypotetická povaha prejudiciálnej otázky – Neprípustnosť návrhu na zažatie prejudiciálneho konania“

Vo veci C-392/16,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Curtea de Apel București (Odvolací súd Bukurešť, Rumunsko) z 25. apríla 2016 a doručený Súdnemu dvoru 13. júla 2016, ktorý súvisí s konaním:

Dumitru Marcu

proti

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: predseda deviatej komory E. Juhász, sudcovia C. Vajda a C. Lycourgos (spravodajca),

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

– rumunská vláda, v zastúpení: R. -H. Radu, L. Lițu a C. M. Florescu, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios a L. Radu Bouyon, splnomocnené zástupkyne,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES

L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) a smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1), a najmä výkladu ich ustanovení týkajúcich sa podmienok uplatňovania mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti.

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú Dumitru Marcu a Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală regională a finanțelor publice București [Národná agentúra pre daňovú správu (ANAF) – regionálne generálne riaditeľstvo pre verejné financie Bukurešť, Rumunsko, alej len „daňová správa“], ktorý sa týka žiadosti o zrušenie rozhodnutia tohto orgánu, ktorým bolo žalobcovi uložené retroaktívne zaplatiť daň z pridanej hodnoty (DPH) z dôvodu transakcií s nehnuteľnosťami a ktorým sa mu odmietlo uplatnenie mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti.

Právny rámec

3 Článok 2 Aktu o podmienkach pristúpenia Bulharskej republiky a Rumunska k Európskej únii a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 157, 2005, s. 203) stanovuje:

„Odo dňa pristúpenia sú ustanovenia pôvodných zmlúv a aktov prijatých inštitúciami a Európskou centrálnou bankou pred pristúpením záväzné pre Bulharsko a Rumunsko a uplatňujú sa v týchto štátoch za podmienok stanovených v týchto zmluvách a v tomto akte.“

Smernica 2006/112

4 Článok 9 ods. 1 smernice 2006/112 stanovuje:

„Zdaniteľná osoba“ je každá osoba, ktorá nezávisle a na akomkoľvek mieste vykonáva ekonomickú činnosť, odhládnuv od účelu alebo výsledkov tejto činnosti.

„Ekonomická činnosť“ je každá činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby vrátane ťažobných a poľnohospodárskych činností a činností pri výkone slobodných povolání. Ekonomickou činnosťou je predovšetkým využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely získania príjmu na pokračujúcom základe.“

5 Článok 12 tejto smernice stanovuje:

„1. Členské štáty môžu považovať za zdaniteľnú osobu každú osobu, ktorá príležitostne uskutočňuje transakciu týkajúcu sa činností uvedených v druhom pododseku článku 9 ods. 1, a najmä jednu z týchto transakcií:

- a) dodanie budov alebo častí budov a pozemkov, na ktorých stoja, pred prvým obývaním,
- b) dodanie stavebných pozemkov.

2. Na účely písmena a) odseku 1 je „budova“ akákoľvek stavba pevne spojená so zemou.

Členské štáty môžu stanoviť pravidlá pre uplatňovanie kritéria uvedeného v písmene a) odseku 1 na prestavby budov a môžu určiť, čo znamená pojem „pozemky, na ktorých stoja.“

...

3. Na účely písmena b) odseku 1 je „stavebný pozemok“ akýkoľvek neupravený alebo upravený pozemok, ktorý členské štáty zadefinujú ako stavebný pozemok.“

6 ?lánok 135 ods. 1 uvedenej smernice znie:

„?lenské štáty oslobodia od dane tieto transakcie:

...

j) dodanie budov alebo ?astí budov a pozemkov, na ktorých stoja, okrem dodaní uvedených v ?lánku 12 ods. 1 písm. a);

k) dodanie nezastavaných pozemkov okrem dodania stavebných pozemkov uvedených v ?lánku 12 ods. 1 písm. b),

...“

7 Pod?a ?lánku 137 ods. 1 tej istej smernice:

?lenské štáty môžu zdaniteľným osobám poskytnúť možnosť vo?by v otázke zdanenia týchto transakcií:

...

b) dodanie budov alebo ?astí budov a pozemkov, na ktorých stoja, okrem dodaní uvedených v ?lánku 12 ods. 1 písm. a),

c) dodanie nezastavaných pozemkov okrem dodania stavebných pozemkov uvedených v ?lánku 12 ods. 1 písm. b),

...“

8 ?lánok 193 smernice 2006/112 znie takto:

„DPH platí každá zdaniteľná osoba, ktorá uskuto?ňuje zdaniteľné dodanie tovaru alebo zdaniteľné poskytovanie služieb okrem prípadov, keď da? platí iná osoba v prípadoch uvedených v ?lánoch 194 až 199 a ?lánku 202.“

9 ?lánok 199 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„?lenské štáty môžu stanoviť, že osobou povinnou platiť DPH je zdaniteľná osoba, ktorej bola vykonaná ktorákoľvek z týchto dodávok:

...

c) dodanie nehnuteľného majetku v zmysle ?lánku 135 ods. 1 písm. j) a k), ak si dodávateľ zvolil zdanenie dodania pod?a ?lánku 137;

...“

10 ?lánok 395 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Rada môže jednomyseľne na návrh Komisie oprávniť ktorýkoľvek ?lenský štát, aby zaviedol osobitné opatrenia odchy?ujúce sa od tejto smernice na zjednodušenie výberu DPH alebo na zamedzenie ur?itým da?ovým únikom alebo vyhýbaniu sa dani.

...“

11 ?lánok 411 tej istej smernice znie takto:

„1. Smernica 67/227/EHS a [šiesta] smernica 77/388/EHS sa zrušujú bez toho, aby boli dotknuté záväzky ?lenských štátov týkajúce sa lehôt uvedených v prílohe XI ?asti B pre transpozíciu do vnútroštátneho práva a uplatňovanie týchto smerníc.

2. Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe XII.“

12 ?lánok 413 smernice 2006/112 stanovuje:

„Táto smernica nadobúda účinnosť 1. januára 2007.“

Rumunské právo

Zákon ?. 571/2003, ktorým sa zavádza daňový zákonník

13 ?lánok 127 zákona ?. 571/2003, ktorým sa zavádza daňový zákonník (okrem len „daňový zákonník“), stanovuje:

„Zdaniteľné osoby a ekonomická činnosť

1. Za zdaniteľnú osobu sa považuje každá osoba, ktorá nezávisle a na akomkoľvek mieste vykonáva ekonomickú činnosť podľa odseku 2, a to bez ohľadu na účel alebo výsledok tejto činnosti.

2. Ekonomická činnosť zahŕňa v súlade s touto hlavou činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby vrátane ťažobných a poľnohospodárskych činností a činností pri výkone slobodných povolání alebo činností, ktoré sa za výkon slobodného povolania považujú. Ekonomickou činnosťou je takisto využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely získania príjmu na pokračujúcom základe.“

14 ?lánok 160 daňového zákonníka v jeho znení účinnom v priebehu roka 2007 stanovoval:

„Zjednodušujúce opatrenia

1. Dodávatelia a príjemcovia tovaru alebo služieb podľa odseku 2 sú povinní uplatňovať zjednodušujúce opatrenia stanovené týmto ?lánkom. Uplatnenie týchto opatrení podlieha povinnej podmienke, aby dodávateľ, ako aj príjemca boli v súlade s ?lánkom 153 registrovaní na účely DPH.

2. Tovary a služby, na ktoré sa uplatňujú zjednodušujúce opatrenia, sú tieto:

...

b) budovy a časti budov, ako aj pozemkov všetkých druhov, na ktorých dodanie sa uplatňuje režim zdanenia;

...

3. Na faktúrach vystavených v súvislosti s dodaním tovaru podľa odseku 2 sú dodávatelia povinní uviesť poznámku ‚prenesenie daňovej povinnosti‘ bez uvedenia príslušnej dane. Na

faktúrach vystavených dodávateľmi príjemcovia uvedú príslušnú daň, ktorá sa v daňovom priznaní označí jednak ako zaplatená, jednak ako odpočítateľná daň. Za transakcie podliehajúce zjednodušujúcim opatreniam sa medzi dodávateľom a príjemcom nevykoná žiadna platba DPH.

...

5. Uplatňovanie ustanovení tohto článku prislúcha dodávateľovi, ako aj príjemcovi. Ak dodávateľ neuviedol na faktúre vystavenej v súvislosti s tovarom alebo službami podľa odseku 2 poznámku 'prenesenie daňovej povinnosti', príjemca je povinný uplatniť prenesenie daňovej povinnosti, nezaplatiť DPH dodávateľovi, označiť z vlastnej iniciatívy faktúru poznámkou 'prenesenie daňovej povinnosti' a splniť povinnosti podľa odseku 3."

Nariadenie vlády č. 44/2004, ktorým sa schvaľujú podrobné pravidlá uplatňovania daňového zákonníka

15 Vo svojom znení zmenenom v priebehu roku 2007 bod 62 ods. 2 nariadenia vlády č. 44/2004, ktorým sa schvaľujú podrobné pravidlá uplatňovania daňového zákonníka, uvádzal:

„Ak zdaniteľná osoba dosiahla alebo prekročila strop oslobodenia od dane a nepožiadala o identifikáciu v súlade s článkom 153 daňového zákonníka, príslušné daňové orgány postupujú takto:

a) ak príslušné daňové orgány konštatovali nesplnenie zákonných ustanovení pred tým, ako bola zdaniteľná osoba identifikovaná v súlade s článkom 153 daňového zákonníka, prikáže zdaniteľnej osobe zaplatiť sumu dane, ktorú by mala zaplatiť, ak by bola identifikovaná na účely DPH v obvyklom režime v súlade s článkom 153 daňového zákonníka, za obdobie medzi dátumom, ku ktorému dotknutá osoba mala byť identifikovaná na účely DPH, ak by v zákone stanovenej lehote o to požiadala, a dátumom, ku ktorému bolo konštatované nesplnenie zákonných ustanovení. Okrem toho kontrolné orgány identifikujú túto osobu na účely DPH z úradnej povinnosti v súlade s článkom 153 ods. 7 daňového zákonníka.

...“

16 Bod 82 týchto pravidiel uplatňovania v ich znení účinnom počas roku 2007 bol formulovaný takto:

„Povinnou podmienkou stanovenou v článku 160 ods. 1 daňového zákonníka na účely uplatnenia zjednodušujúcich opatrení, teda prenesenia daňovej povinnosti, je, aby tak dodávateľ alebo poskytovateľ, ako aj príjemca boli v súlade s článkom 153 daňového zákonníka identifikovaní na účely DPH a aby bola predmetná transakcia zdaniteľná. ...

...

9. Daňové orgány sankcionujú dodávateľov a príjemcov za neuplatňovanie zjednodušujúcich opatrení stanovených zákonom tým, že im ukladajú opraviť transakcie a uplatniť prenesenie daňovej povinnosti v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

17 V období od augusta 2005 do decembra 2009 pán Marcu v postavení dodávateľa uzavrel 35 transakcií s nehnuteľnosťami týkajúcich sa pozemkov a bytov v jeho osobnom vlastníctve, a to s fyzickými osobami neregistrovanými na účely DPH, ako aj s rumunskými právnickými osobami

registrovanými na účely DPH. Za tieto transakcie nevybral DPH ani ju nezaplatil štátu.

18 Podľa vnútroštátneho súdu v rámci konania, ktoré sa pred ním vedie, je relevantných iba 7 z týchto 35 transakcií. Ide o sedem predajných zmlúv uzavretých od septembra 2006 do novembra 2007 s rumunskými právnickými osobami registrovanými na účely DPH.

19 Po kontrole vykonanej v priebehu roku 2010 daňová správa konštatovala, že tieto transakcie s nehnuteľnosťami spĺňajú zákonné požiadavky na to, aby sa považovali za transakcie, na ktoré sa vzťahuje DPH, a že pán Marcu mal postavenie zdaniteľnej osoby vzhľadom na to, že prekročil strop na oslobodenie od dane, a na skutočnosť, že vykonával ekonomickú činnosť, ktorá spočívala vo využívaní hmotného a nehmotného majetku na účel dosahovania príjmu, ktorý má trvalý charakter.

20 V tejto súvislosti 29. septembra 2010 daňová správa konštatovala, že povinnosť registrácie na účely DPH do 10 dní odo dňa prekročenia stropu na oslobodenie od DPH, ktorú mal pán Marcu, nebola splnená. Okrem toho daňová správa zastávala názor, že pán Marcu sa stal zdaniteľnou osobou na účely DPH od 1. februára 2006, a vystavila daňový výmer na DPH splatnú retroaktívne zo všetkých transakcií s nehnuteľnosťami, ktoré uzavrel v postavení dodávateľa po tomto dátume.

21 Pán Marcu spochybňoval zákonnosť tohto daňového výmeru pred Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Národná agentúra pre daňovú správu – Generálne riaditeľstvo pre riešenie právnych sporov, Rumunsko) a žiadal, aby sa na transakcie uzavreté v priebehu rokov 2006 a 2007 so subjektmi registrovanými na účely DPH použil zjednodušený mechanizmus zdanenia, a to mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti, ktorý sa v tom prípade povinne uplatňoval v prípade transakcií s nehnuteľnosťami medzi zdaniteľnými osobami na základe vnútroštátnych právnych predpisov.

22 Podľa názoru, ktorý má pán Marcu, keďže daňová správa retroaktívne konštatovala jeho postavenie zdaniteľnej osoby od 1. februára 2006, mala tiež uplatniť mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti z týchto transakcií. Uvádzal, že identifikácia na účely DPH je formálnou podmienkou, ktorá má zaručiť kontrolu zavedenia tohto mechanizmu a nemá mať žiadny dosah na uznanie práva byť tomuto mechanizmu podriadený.

23 Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Národná agentúra pre daňovú správu – Generálne riaditeľstvo pre riešenie právnych sporov) odmietla tvrdenia, ktoré uvádzal pán Marcu, týkajúce sa retroaktívneho uplatňovania mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti z dôvodu, že podľa vnútroštátnej daňovej právnej úpravy v jej znení účinnom počas rokov 2006 a 2007 uplatnenie tohto mechanizmu podliehalo povinnej podmienke, že tak dodávateľ, ako aj príjemca boli identifikovaní na účely DPH. Pokiaľ ide o pána Marcu, táto podmienka nebola splnená.

24 V rámci súdneho konania nasledujúcom po tomto rozhodnutí, ktoré vydala Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Národná agentúra pre daňovú správu – Generálne riaditeľstvo pre riešenie právnych sporov), daňová správa zotrvala na svojom stanovisku na základe rovnakých tvrdení. Pred vnútroštátnym súdom pán Marcu uviedol, že by bolo vhodné adresovať Súdnemu dvoru otázku, či je toto stanovisko zlučiteľné s právom Únie v oblasti DPH.

25 V tejto súvislosti vnútroštátny súd poznamenáva, že identifikácia na účely DPH predstavuje formálnu požiadavku, ktorá nemôže spochybniť právo na odpočítanie DPH, keďže materiálne podmienky na vznik tohto práva sú splnené. Podľa tohto súdu z toho za okolností, ako sú okolnosti konania vo veci samej, vzniká otázka, či disponovanie identifikačným číslom na účely

DPH platným v ?ase dodania nehnuteľnosti predstavuje tiež formálnu požiadavku na účely uplatnenia mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti alebo či predstavuje materiálnu požiadavku, takže to so sebou nevyhnutne prináša neuplatniteľnosť tohto mechanizmu, hoci podľa rumunského práva je uplatnenie tohto mechanizmu pri transakciách s nehnuteľnosťami povinné.

26 Za týchto podmienok Curtea de Apel București (Odvolací súd Bukurešť, Rumunsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Bráni [šiesta smernica 77/388 a smernica 2006/112] za okolností, akými sú okolnosti vo veci samej, vnútroštátnym daňovým právnym predpisom alebo postupom, na základe ktorých sa na osobu, ktorá bola predmetom overovania a bola z úradnej moci po tejto kontrole zaregistrovaná na účely DPH, nevzťahuje mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti (zjednodušujúce postupy) – ktorý sa v danom ?ase povinne uplatňoval na transakcie týkajúce sa pozemkov medzi zdaniteľnými osobami na účely DPH –, čo sa odôvodnilo skutočnosťou, že predmetná osoba nepožiadala o registráciu na účely DPH pred vykonaním transakcie alebo odo dňa prekročenia maximálnej prahovej hodnoty a nebola zaregistrovaná?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

27 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či šiesta smernica 77/388 a smernica 2006/112 bránia ustanoveniu vnútroštátneho práva alebo vnútroštátnej daňovej praxi, podľa ktorej je mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti uplatniteľný iba pod podmienkou, že dodávateľ a príjemca dotknutého tovaru sú obaja identifikovaní na účely DPH v ?ase, keď dochádza k transakcii, pričom nerespektovanie tejto podmienky má za dôsledok, že osobou povinnou zaplatiť túto daň pri uplatnení obvyklých pravidiel systému DPH je dodávateľ.

28 Pokiaľ ide o prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania, treba po prvé konštatovať, že jedna zo siedmich transakcií s nehnuteľnosťami, ktorých sa týka konanie vo veci samej, predstavuje predajnú zmluvu uzavretú 13. septembra 2006, teda pred pristúpením Rumunska k Európskej únii, ku ktorému došlo 1. januára 2007.

29 Súdny dvor má právomoc vykladať právo Únie, pokiaľ ide o jeho uplatnenie v novom ?lenskom štáte, len odo dňa pristúpenia tohto ?lenského štátu k Európskej únii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. januára 2006, Ynos, C-302/04, EU:C:2006:9, bod 36 a citovanú judikatúru).

30 V dôsledku toho Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na prejudiciálnu otázku v rozsahu, v akom sa týka predajnej zmluvy z 13. septembra 2006.

31 Po druhé treba konštatovať, že prejudiciálna otázka sa týka ustanovení smernice 77/388, ako aj ustanovení smernice 2006/112.

32 V tejto súvislosti treba poznamenať, že relevantné skutkové okolnosti konania vo veci samej ?asovo nasledujú po 1. januári 2007, čo je dátum ku ktorému sa smernica 2006/112 podľa jej ?lánkov 411 a 413 stala účinnou a zrušila šiestu smernicu 77/388. Okrem toho z ?lánku 411 ods. 2 smernice 2006/112 vyplýva, že odkazy na šiestu smernicu 77/388 sa od tohto dátumu považujú za odkazy na smernicu 2006/112.

33 Preto je pre preskúmanie prejudiciálnej otázky relevantné len preskúmanie ustanovení smernice 2006/112.

34 Po tretie treba poznamenať, že Európska komisia vyjadrila pochybnosti, pokiaľ ide o užitočnosť odpovede na prejudiciálnu otázku pre rozhodnutie v konaní vo veci samej, a teda aj

pokiaľ ide o prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Nie je totiž isté, či sa pán Marcu môže kvalifikovať ako „zdaniteľná osoba“ v zmysle článku 9 smernice 2006/112 vo svojom postavení predajcu pozemkov a bytov, ktoré boli súčasťou jeho osobného vlastníctva. Pokiaľ by sa takáto kvalifikácia nemala na strane pána Marcu konštatovať, bolo by podľa Komisie potrebné zrušiť daňový výmer, ktorého sa týka konanie vo veci samej, pričom otázka predložená Súdnemu dvoru by ani nevznikla.

35 V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že Súdnemu dvoru neprináleží vyjadrovať sa k výkladu vnútroštátneho práva a k uplatniteľnosti vnútroštátnych ustanovení ani zisťovať skutkové okolnosti, ktoré sú relevantné pre riešenie sporu vo veci samej. Súdny dvor totiž musí v rámci rozdelenia právomocí medzi vnútroštátnymi súdnymi orgánmi a súdnymi orgánmi Únie zohľadniť skutkový a právny kontext, do ktorého sa začleňuje prejudiciálna otázka, tak ako ju vymedzuje vnútroštátne rozhodnutie (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 13. júna 2013, Kostov, C-62/12, EU:C:2013:391, bod 25).

36 Za týchto okolností okrem skutočností, že pán Marcu, zdá sa, nespochybňuje, že bol kvalifikovaný za zdaniteľnú osobu v rámci vnútroštátneho konania, treba prihliadať na skutočnosť, že vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania určil také postavenie na strane pána Marcu na základe ustanovení rumunského práva, ktoré prebralo článok 9 smernice 2006/112.

37 Z uvedeného vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je z tohto hľadiska prípustný.

38 Po štvrté a nakoniec, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Súdny dvor odmietne návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný vnútroštátnym súdom ako neprípustný len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. marca 2017, Pérez Retamero, C-97/16, EU:C:2017:158, bod 22 a citovanú judikatúru).

39 V tejto súvislosti treba poznamenať, že prejudiciálna otázka je založená na predpoklade, podľa ktorého mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti, stanovený smernicou 2006/112, sa môže uplatňovať na transakcie, ktorých sa týka konanie vo veci samej.

40 Z dokladov v spise predloženom Súdnemu dvoru nevyplýva, že by Rumunsko získalo podľa článku 395 smernice 2006/112 povolenie uplatňovať mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti v prípadoch, ktoré predmetná smernica výslovne neuvádza.

41 V dôsledku toho treba preskúmať, či transakcie s nehnuteľnosťami, ktorých sa týka konanie vo veci samej, môžu podliehať mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti na základe článku 199 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112.

42 Článok 199 smernice 2006/112 predstavuje výnimku zo zásady uvedenej v jej článku 193, podľa ktorej DPH platí každá zdaniteľná osoba, ktorá uskutočňuje zdaniteľné dodanie tovaru alebo zdaniteľné poskytovanie služieb. Uvedený článok 199 totiž umožňuje členským štátom použiť v situáciách upravených v jeho prvom odseku písm. a) až g) mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti, podľa ktorého osobou povinnou zaplatiť DPH je zdaniteľná osoba, pre ktorú sa transakcia podliehajúca DPH vykonáva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júna 2013, Promociones y Construcciones BJ 200, C-125/12, EU:C:2013:392, bod 23).

43 Podľa článku 199 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112, členské štáty môžu stanoviť, že

osobou povinnou plati? da? je zdanite?ná osoba, ktorej bolo vykonané dodanie nehnute?ného majetku v zmysle ?lánku 135 ods. 1 písm. j) a k) tejto smernice, ak si dodávate? zvolil zdanenie dodania pod?a ?lánku 137 uvedenej smernice.

44 Treba poznamena?, že ?lánok 135 ods. 1 písm. j) a k) smernice 2006/112 ukladá ?lenským štátom povinnos? oslobodi? od dane dodanie budov alebo ?astí budov a pozemkov, na ktorých stoja, okrem dodaní uvedených v ?lánku 12 ods. 1 písm. a) tejto smernice, ako aj dodanie nezastavaných pozemkov okrem dodania stavebných pozemkov uvedených v ?lánku 12 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice. Tento ?lánok 12 ods. 1 písm. a) a b), na ktorý odkazuje ?lánok 135 ods. 1 písm. j) a k) smernice 2006/112, sa týka dodania budov alebo ?astí budov a pozemkov, na ktorých stoja, pred ich prvým obývaním, ako aj dodania stavebných pozemkov.

45 Z kombinácie znení týchto dvoch ustanovení teda vyplýva, že na jednej strane dodania budovy alebo ?asti budovy a pozemku, na ktorom stoja, okrem dodaní vykonaných pred ich prvým obývaním, ako aj na druhej strane dodania nezastavaných nehnute?ností okrem dodaní stavebných pozemkov majú by? v zásade oslobodené od DPH.

46 ?lánok 137 smernice 2006/112 však umož?uje ?lenským štátom, aby poskytli svojim zdanite?ným osobám právo vo?by zdanenia ur?itých transakcií, medzi ktorými sa nachádzajú transakcie uvedené v ?lánku 135 ods. 1 písm. j) a k) tejto smernice, a to transakcie uvedené v predchádzajúcom bode.

47 Iba ak sa dotknutý ?lenský štát rozhodol poskytnú? týmto zdanite?ným osobám možnos? uvedenú v ?lánku 137 smernice 2006/112 a ak jedna z týchto zdanite?ných osôb využije túto možnos? pre transakcie patriace pod ?lánok 135 ods. 1 písm. j) a k) tejto smernice, možno na tieto transakcie na základe ?lánku 199 ods. 1 písm. c) uvedenej smernice uplatni? mechanizmus prenesenia da?ovej povinnosti.

48 V tejto súvislosti treba poznamena?, že návrh na za?atie prejudiciálneho konania nespres?uje skuto?nú povahu nehnute?ností, ktorých sa týka konanie vo veci samej.

49 Napriek tomu za predpokladu, po prvé, že transakcie, ktorých sa týka konanie vo veci samej, súvisia s nehnute?nosťami v zmysle ?lánku 135 ods. 1 písm. j) a k) smernice 2006/112, bolo by ešte potrebné, aby Rumunsko vo svojej právnej úprave stanovilo možnos? uvedenú v ?lánku 137 tejto smernice, a to poskytnú? zdanite?ným osobám právo vo?by v otázke zdanenia dodania takých nehnute?ností. Z návrhu na za?atie prejudiciálneho konania sa nezdá, že by Rumunsko uplatnilo vo svojej právnej úprave uvedenú možnos?, no vnútroštátnemu súdu prislúcha overi? túto skuto?nosť.

50 V tejto súvislosti aj za predpokladu, že by táto posledná uvedená možnos? v rumunskej právnej úprave existovala, z návrhu na za?atie prejudiciálneho konania jasne vyplýva, že pán Marcu sa nerozhodol pre zdanenie transakcií, ktorých sa týka konanie vo veci samej, pretože po najprv nebol identifikovaný na ú?ely DPH a potom v nadväznosti na to, keď ho da?ová správa z úradnej povinnosti považovala za zdanite?nú osobu a keď mu bol adresovaný da?ový výmer za predmetné transakcie, spochybnil zákonnos? tohto výmeru.

51 V dôsledku toho, pokia? sa transakcie v konaní vo veci samej alebo niektoré z nich týkajú nehnute?ností v zmysle ?lánku 135 ods. 1 písm. j) a k) smernice 2006/112, pri?om Rumunsko vo svojej právnej úprave nevyužilo možnos? stanovenú v ?lánku 137 ods. 1 písm. b) a c) smernice 2006/112 poskytnú? svojim zdanite?ným osobám právo vo?by zdanenia týchto transakcií alebo neexistuje výslovná žiados? pána Marcu pod?a ?lánku 137 tejto smernice uplat?ova? DPH na tieto transakcie, nie sú splnené podmienky uplatnenia ?lánku 199 ods. 1 písm. c) uvedenej smernice a v dôsledku toho sa mechanizmus prenesenia da?ovej povinnosti, ktorý je stanovený

touto smernicou, nemôže uplatniť.

52 Za predpokladu, po druhé, že transakcie, ktorých sa týka konanie vo veci samej, súvisia s nehnuteľnosťami v zmysle článku 12 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2006/112, ani mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti sa na uvedené transakcie nemôže uplatniť, pretože tieto transakcie nefigurujú medzi transakciami vymenovanými v článku 199 ods. 1 písm. a) až g) smernice 2006/112.

53 Vzhľadom na vyššie uvedené treba konštatovať, že z analýzy ustanovení smernice 2006/112 vyplýva, že mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti, ktorý uvádza, sa nemôže uplatňovať na transakcie, ktorých sa týka konanie vo veci samej. Z toho vyplýva, že prejudiciálna otázka, ktorá sa týka pravidiel uplatnenia tohto mechanizmu, má hypotetickú povahu a odpoveď na túto otázku nie je potrebná na rozhodnutie sporu vo veci samej. Táto otázka je preto neprípustná.

54 Vzhľadom na všetky úvahy uvedené vyššie treba konštatovať, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný.

O trovách

55 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (deviata komora) rozhodol takto:

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý predložil Curtea de Apel București (Odvolací súd Bukurešť, Rumunsko), je neprípustný.

Podpisy

* Jazyk konania: rumunčina.